

Bæði týsku londini nú limir av ST

Men Ísrael atkvøddi nei fyrri at veita DDR upptøku

Bæði týsku rikini hava nú fingið jættað limaskap formliga í Sameindu Tjóða felagsskapi- num. Hetta hendi 18. septemb- er, tá ið vanligi ársaðalfundurin varð settur.

Sum einasta land atkvøddi Ísrael imóti at jætta Eystur- týsklandi, DDR, upptøku, og almenna ísraelska orsökina til tess er, at miljónir av jødum vórðu myrðar av nasistunum í Týsklandi undir seinasta heims- bardaga, men meðan teir í Vestur týsklandi hava viðgingið skuld sína fyrri hesum misgerð- um, hevur Eystur týskland ikki viðgingið nakra skuld. Aður hevur ísraelski forsetisráðharr- in, Golda Meir, í samrøðu við týska blaðið »Vorwärts«, ið er málagn hjá vestur týska javn- aðarflokkinum, sagt, at Eystur- týskland alla tíðina hevur verið fíggjandaliga sinnað móti Ísrael.

Praktiskan týðning fekk mótmælisskrivnað Ísraels móti DDR ikki, tí stóru meiriluti var frammanundan vissuð fyrri, at bæði týsku rikini skuldu verða javnsett og bæði fáa jættað upp-
tøku í ST. Hetta varð longu áður samtykt av Trygdarráð- num, men eftir ST-samtyktini kravdist, at aðalfundurin form- ligu tók undir, og tað var tað, ið hendi 18. september.

Viðurskiptini millum Ísrael og DDR hava leingi verið vánalig, og ein orsök til, at tey einki eru bannað sigst vera, at DDR í summar gjørdi samarbeiðssátt- mála við palestínensisku fræsis- rorsluna PLO, tá ið leiðarin hjá hesi rorslu, Yasir Arafat, vitjaði í tí kommúnistiska Eystur týsk- landi. Jødisku meingheitsráðini í Berlín og seinast nú eisini jø- diska sentralráðið í Vestur týsk- landi hava varað, um at arab- iskir uppreisnarmenn verða uppvaldir í DDR og slíkir lætt- ligu kunnu koma yvir um mark til Vestur týsklands og fremja illgerðir har, jødarnir vilja vera við, at ein palestínensisk ill- gerðarmiðstöð skal verða sett á stovn í Eysturberlin. Eftir tíð- indunum skal PLO-rorslan um stutta tíð fáa eina skrivsövu í Eysturberlin, og hesin sáttmáli skal fegna um bæði politisk,

hernaðarlig og humaniter øki í palestínensiskum børnum.

Eftir tíðindunum skal sáttmálin millum palestínensisku rorsluna og eysurtýska rikisstýrið m.a. plúka DDR til at lata útgætur til PLO fyrri 1 miljón markar, veita lesistudning til palestínensiskan ungðóm og fakfólk og eisini at veita 400 særðum parisanum læknað og sjúkúsum í DDR. Í komandi ári skal Eystur týsk- land — eftir somu keldum — taka imóti 50 foreldralýsum í palestínensiskum børnum.

Søkt verður eftir politistaevnum (aspirantum)

Tað er ein treyt, at umsøkjari er 21 ára gamal- ur, men helst ikki yvir 27 ár, og skóleysur er í min- sta lagi 177 cm høgur, heilsugóður, sterkur og væl- vaksin uttan líkamlig brek (t. d. litblindur, minkaða sjón ella hoyrn, slættlijaður ella viðkaðar særar á leggjunum).

Harumframt kravst góður skúlakunnleiki í vanligu lærugreinunum — serliga í føroyskari og danskari rættsskriving.

Halda tygum hesar treytir eru loknar, kunnu tyg- um fáa gjøllari upplýsingar og umsóknarblað við at snúgva tygum til fútskrivstovuna.

Verða tygum festur sum politistaevni, verða tyg- um útbúgvn í Danmark við átli til seinni at verða settur sum tænaumaður í føroysku lögreglini. Byrjunarlønin er í løtuni 4.504 kr. um mánaðin.

Søkt skal vera í seinasta lagð hin 15. november 1973.

FØROYA LANDFÓTI, 15. okt. 1973.

KLERENS

46. føroyski happadrátturin

DRÁTTARLISTI

fyrri 2. drátt 15. okt. 1973.

Hesi nummur hava vun- nið:

20.000,—	kr. nr.: 111C
10.000,—	kr. nr.: 1348
5.000,—	kr. nr.: 3504
2.000,—	kr. nr.: 3545
1.000,—	kr. nr.: 2455
500,—	kr. nr.: 1656 - 2258
2648 - 3145 - 3240	
200,—	kr. nr.: 680 - 1668
2397 - 2432 - 2478 - 2966	
3161 - 3326 - 3715 - 3872	
100,—	kr. nr.: 19 - 47 - 60
71 - 79 - 119 - 258 - 294 - 321	
358 - 445 - 461 - 496 - 512	
523 - 534 - 577 - 623 - 767	
780 - 796 - 820 - 904 - 906	
950 - 982 - 1043 - 1180 - 1212	
1224 - 1251 - 1282 - 1298	
1396 - 1417 - 1445 - 1478	
1545 - 1611 - 1623 - 1661	
1715 - 1730 - 1756 - 1805	
1874 - 1898 - 1919 - 1969	
2037 - 2080 - 2111 - 2115	
2199 - 2298 - 2322 - 2439	
2536 - 2593 - 2610 - 2731	
2754 - 2804 - 2816 - 2821	
2864 - 2867 - 2940 - 3036	
3113 - 3176 - 3206 - 3220	
3243 - 3260 - 3271 - 3277	
3302 - 3339 - 3404 - 3449	
3484 - 3486 - 3520 - 3585	
3587 - 3670 - 3711 - 3749	
3827 - 3881 - 3888 - 3944	
3961 - 3984 - 3989 - 4019	
4031 - 4052 - 4064 - 4077	

Vinningarnir verða út- goldnir beinan vegin við frádrátt á 10%.

Vinnararnir verða bidnir um at venda sær til hap- padráttarseljarar sínar.

Tórshavn, 15. okt. 1973.

FØROYA LANDSSTYRI
(Happadrátturin)

BERT SEYTJAN

Johnsigurd Johannesen týddi eftir Evu Steen

8. PARTUR

Manja hevði føðingardag. Hon hevði boðið mongum í veitslu. Gestirnir vóru millum 15 og 19 ára gamlir. Frøi lýsti av teim ungu andlitunum, men kortini kendi Manja á sær, at tað var ikki alt, sum tað átti at vera. Hon visti, hví so var. Bert tí, at Bob ikki luttók í veitsluni. Hann var noyddur at leika í poppbólkinum í Hit House.

Á, hevði hann bert verið her, so kundu vit dansa bæði.

Dansa við Bob. Manja smírd íst fram fyrri seg.

— Tú Manja. Ein av gestu- num rópti á hana. Hvi er Lis ikki við á veitsluni?

— Eg veit tað ikki, svaraði Manja.

— Er kanska okkurt sum forðar henni?

— Óivað.

Tey dansaðu.

— Manja, lat Hollies royna seg aftur.

— Enn einaferð? Nú hevur

sama plávan verið spæld fyra ferðir.

— Dugir tú ikki telja meiri enn tíl fyra?

— Jú, víst geri eg tað, men pápi, hann hugsar óivað...

— Skulu vit ikki royna lagið »Strangers in the Night«?

— Nei, Sinaira er ikki nútím- ans. Lat okkum heldur spela »Paperback writer« við Beatl- es.

Tey dansaðu aftur.

— Á, bert Bob var her, hugs- aði Manja.

Tað var vorðið seint, tá ein av gestum hennara skjeyt upp, at tey skuldu fara í dans í Hit House.

— Tað er als ikki so at skil- ja, at vit ikki hava tað mikið skemtiligt her, segði uppskots- stillarin, samstundis sum hann legði aftrat: — Vit kunnu fara at spæka aftaná...

— Í Hit House?

Jú, Manja hevði hug at fara hagar. So fái eg samstundis høvi at hitta Bob í kvøld, Man-

ja helt leiðina innar í sovuna.

— Hoyrið meg eitt lítið. Vit fara í Hit House. Er áhugi fyrri tí?

Jú, semja var um uppskotið.

— Skulu vit ikki fara bein- anvegin, segði ein genta.

— Er tað ikki ov tíðliga? Neyvan er nakað fólk komið longu.

— Jú, kanska. Vit kunnu biða til klokkan 10.

Somuleiðis hetta uppskot- vann frama.

Veitslulagið var frálíkt, tá ólag kom í ljósið í stovuni. Hetta ávirkaði eisini plátuspæl- arn, hvørs tónleikur fanaði burtur.

— Hvat hendi, hvat hendi? Óll talaðu í munnin á hvør- um øðrum.

Tað var lagið, at ólag skuldi koma í ljósið, soleiðis bráðliga. Topparnir í ljósmálarum ha- va óivað gjørt sitt til, helt onk- ur.

Tað var vorðið myrkt kring- alla lonina. Eisini í arbeiðs- rúmi Winters.

Hann var ræðsluslugin. Hvør kundi vera orsökina... Magne Akre.

Nei, hann slepti hesi hugsan, sum við eitt broyttist.

— Tað munnu vera toppar- nir.

Hann smáránn oman trapp- urnar, og skuldi júst kanna við urskiptini, tá ljósið varð í lagi aftur.

— Ólagið mundi stava frá el- verkinum, segði Winter síðan og fór innar í arbeiðsrúm sítt.

Hugsanin um Magne Akre vitjaði eisini Manju. Hon var har framvegis. Royndirnar at kveistra hana til vikis eydna- ust ikki væl. Klokkan var vorð- in tiggju, og ungfólkini gjørdur seg út til at fara í dans.

— Pápi, kann uppvaskið biða, til eg eri aftur? Vit hava ruddað av borðinum. Um eg skal fara at vaska upp nú, so komi eg at ganga aftaná einsa- møll!

— Tað er í lagi, segði Win- ter, Kvika tær bert. Og hann legði aftrat: — Minst nú til, at tú verður í fylgi við onkrum á heimleiðini.

—

Poppbólkurin, har Bob var ein av luttakarunum, hevði ihald, meðan annar bólkur leik- ti á pallinum.

Bob leit út á dansigólvið. Lis, ið var ið dansi, hevði varn- ast hann, og nærkaðist honum.

— Gott kvøld, Bob, segði hon.

— Min sann, er tað tú? Er tú ikki í føðingardagsveitslu hjá Manju?

Hon risti við hovdinum:

— Víst var eg boðin, men eg legði ikki í at fara. Tey eru so barmsett. Ikki leggi eg í slíkt. Hevði betri hug at fara í Hit House... og hitta teg...!

Hon smírdist: — Kom og dansa, Bob!

Hann leit at henni.

— Jú, lat okkum tað.

Hann hevði betri stundir at dansa í kvøld. Lis hevði seg- tett upp at honum:

— Er tað ikki frálíkt? Eg meini, bert at dansa við einum, sum hugur stendur til?

— Jú, svaraði Bob kaldliga.

— Bert á sveima kring hól- ið, meðan... á henda hátt.

Jú, svaraði Bob og helt fast- ari um hana.

Tað var júst í hesi løtu, Man- ja og veitslugestir hennara trinu innar í Hit House. Barmur henn- ara gekk, og meðan gestirnir prátaðu og skemtaðu sær, hev- di hon seg frá teimum og byr- jaði at leika eftir Bob. Hann var ikki á pallinum. Ein annar bólkur lat tónleik sveima av pallinum. Manja bert leitaði. Kanska var hann utanfyri og svaldi á sær...?

Bráðliga festi hon eygað á hann!

Hon bar bráðkomna kenslu har var hann! Á dansigólvi- num. Saman við Lis! Lis, sum ikki var komin í føðingardags- veitslu hennara!!!

— Lis og Bob. Á dansigólvinum. Tey høvdu seg- tett hvørt at øðrum. Líkt var til, at tey høvdu nógv um at vera, hugsaði Manja.

(Framhald)